

[Jørn Jespersen]

Det må være muligt at få en seriøs debat om disse spørgsmål, hvis regeringen vel at mærke overhovedet tør se virkeligheden i øjnene og beskæftige sig blot en lille smule med forholdene i det private erhvervsliv.

SF's bud er klart nok. Vi ønsker indflydelse til de ansatte, bedre planlægning og satsning på fremtidsrettede brancher, bl.a. gennem bedre placeringsregler for lønmodtagerkapitalen. Hvad er regeringens bud på det område?

En større indflydelse til de ansatte kunne også fremme dynamikken i erhvervslivet på andre områder. Lad os blot se på efteruddannelsesområdet. Alle kan på det abstrakte plan blive enige om, at en dygtig og veluddannet arbejdskraft er Danmarks bedste råstof. Men når en nylig undersøgelse viser, at faglærte arbejdere, som netop har været på efteruddannelse, har en større risiko for at blive arbejdsløse end deres kolleger, som ikke har været på efteruddannelse, er der noget galt. Der er nemlig det galt, at planlægningen af efteruddannelserne i danske virksomheder er under al kritik: Direktørerne tager på deres managementkurser, der koster det hvide ud af øjnene, mens den brede medarbejdergruppe først sendes af sted, når der er indskrænkninger på vej, for derved kan man slippe for nogle af lønudgifterne i en periode. Her har vi endnu et eksempel på ineffektivitet i den private sektor, hvor løsningen er demokratisering og bedre planlægning.

På forskningsområdet har vi tilsvarende problemer. Danske virksomheder, især de store virksomheder, halter langt bag efter deres udenlandske konkurrenter, når det gælder antallet af kroner, man sætter af til forskning.

På produktudviklingsområdet er vi langt bagefter. For nylig kunne man høre formanden for Landbrugsraadet udtale, at nu ville dansk landbrug begynde at produktudvikle. Det er da en udmærket ting, men det må siges at være på allerhøjeste tid. Det er besynderligt, at man i dansk landbrug har ment, at den røde pølse og det danske bacon ikke har trængt til at blive udviklet før nu.

Selv de borgerlige partier kan ikke slippe udenom at stille de afgørende spørgsmål til det private erhvervsliv: Hvad vil vi med den produktive sektor? Hvilke produkter og brancher skal Danmark satse på? Hvilke strategier skal de enkelte brancher anlægge? Hvordan sikres der koordination mellem teknologisk fornyel-

se, ejerforhold, branchestruktur, produktudvikling og uddannelse af arbejdskraften? Hvordan kan virksomhederne, medarbejderne og det offentlige indgå i et frugtbart samarbejde?

IF SF har vi vores bud parat. Vi vil satse på en grøn og økologisk vækst. Vi vil fremme produktionen af gode og holdbare kvalitetsprodukter, af rene teknologier og af miljøindustri. Midlerne er øget samarbejde mellem det offentlige og det private, f.eks. via udviklingsprogrammer og udviklingskontrakter og via demokratisering.

Vi ved godt i SF, at vi ikke er enige med regeringen på alle disse punkter, men vi efterlyser i allerhøjeste grad et bud fra regeringen ud over de gammelkendte og generelle virkemidler, som allerede for længst har vist deres utilstrækkelighed.

Mogens Elvensø (FP):

Fru Pia Kjærsgaard nævnte i sin ordførertale, hvordan vi stillede os til de nye pensionsordninger, som er på vej ind i vores land. Hr. Nyrup Rasmussen brugte hele sin tale til at fortælle om disse nye ordninger, og hvis der var nogen, der lagde mærke til talen, var der ikke et ord om, at de skulle være til gavn for dem, der skulle have pensionerne. De skulle være til gavn for opsparing, tvangsopsparing, og for fonde og kasser, der kunne samle disse penge, hvorefter der var bestemte personer, der skulle herske over disse penge. Det vil sige, at den enkelte lønmodtagers selvbestemmelse over pengene, hans egen indtjening, blev frataget ham. Det kan vi jo ikke gå med til.

Hvad vil der ske? Der vil ske det, at de virker som en ny statsgæld, som bliver optaget således, at den først bliver tilbagebetalt om 15-20 år. Det er det, der vil ske med de nye pensionsordninger. Formålet med dem er nemlig at beholde pengene inde i bestemte kasser og anvende dem på en bestemt måde.

I den skriftlige del af statsministerens redegørelse kan man se, at der også tages højde for at beholde pengene i kasserne og ikke give dem ud til den enkelte borger. Der står nemlig et sted noget om lov om forsikringsvirksomhed:

»Pensionskasseudvalget har foreslået stramninger i adgangen til udbetaling af udtrædelsesgodtgørelserne. Udvalgets forslag vil nu danne grundlag for en ændring af lov om forsikringsvirksomhed på dette punkt.«